

PRENUMERATA:

Miesięcz 3 zł. 30
9 zł. 40
do dom-
sce z
3 zł. 60
10 zł. 20
miesięcznie
kwartalnie 15 zł.

CENA NUMERU

15 gr.

Na dworcach kolejow.
17 gr.

CENY OGŁOSZEN:

Za wiersz milimetry
wynosi: Zwyczaj. za tek-
stem 10 gr. Nadesłane
25 gr. Nekrologja 20 gr.
Na pierwszej kol. 40 gr.
Przed kron. i w rubryce
„Repertuar“ 35 gr. Po
kronice i komun. 30 gr.
Dział ekono. 40 gr.
Drobne ogł. za każdy
wyraz 4 gr. Kupno 1
sprzedaż 6 gr. Matrym.
8 gr. Posz. pracy 3 gr.
Paski na kolumn. teks.
po 32 gr. Ogłosz. zagr.
o 50% drożej.

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

Redakcja: ul. Ossolińskich 1. 15. Administracja: ul. Chorążczyzny 1. 26. — Telef. redakc. 19. — Konto czekowe P. K. O. 140.561.

Wywracające się kręgle.

Kręgiel jest od tego, by się wywracał. Grać w tym celu używa kuli; im zreczniejszy, tem więcej kręgli obali. Kręgiel, niezaczepiony przez nikogo, stoi sobie spokojnie na kręgielni; jest przedmiotem do pewnego stopnia pożytecznym, poważnym.

Nie da się tego powiedzieć o wszystkich naszych ministrach. Przy sposobności dyskusji budżetowej jeden po drugim nawet nie bardzo atakowany opozycyjnymi kulami — wywraca się, z mniejszym niż kręgiel wdziękiem, lecz za to bardziej groteskowo. Po p. Zamoyskim p. Wyganowski, po p. Wyganowskim p. Miklaszewski, P. Hübner również nie wyszedł bez szwanku. Na tem tle ciemnem — bo sprawa obok komicznej ma stronę bardzo poważną i smutną, tem jaśniej występują sukcesy pp. Władysława Grabskiego i Sikorskiego, zarówno rzeczowe jak retoryczne, szkoda tylko, że dość odosobnione w tym złe dobranym, fałszywym zespole.

Poszczególni ministrowie przechodzili przez próbę ognia opinii publicznej. Okazało się, że nie są w stanie utrzymać się na nogach. I tu możemy zaobserwować dodatni wpływ jawności parlamentarnej, objaw, że opinia u nas mimo wszystko dojrzała. W jej podmuchu plewa szybko oddziela się od ziarna.

Przedwakacyjny tedy egzamin panów ministrów wypadł fatalnie. P. Zamoyski od dawna jest gruntownie skompromitowany i zblamowany, p. Wyganowski niewiele pozostaje za nim w tyle, p. Miklaszewski ośmieszył się nader intensywnie swoimi historycznymi wywodami i rozważaniami na temat — Esterki.

Zasługi premiera Grabskiego — przede wszystkim na polu sanacji skarbu — a z pozostałych jego pracowników przede wszystkim gen. Sikorskiego — są bardzo wielkie i ogólnie uznane, nie mogą jednakowoż zakryć błędów całości, które co rychlej muszą być usunięte.

Jakie społeczeństwo, taki sejm; jaki sejm taki rząd. Sejm, pozbawiony większości, nie może zdobyć się na utworzenie zharmonizowanego, jednolitego i skutecznego we wszystkich kierunkach działającego rządu. Społeczeństwo, pogrążone w apatii z powodu trosk materialnych, związanych z sanacyjnym przesileniem, dotąd nie zdobyło się na wstrzyknięcie świeżej krwi sejmowi, a już co najmniej na podanie mu — wyroku śmierci. Niech ustąpi, skoro krokiem jego najbardziej owocnym, było — zrezygnowanie ze swoich praw, oddanie ich rządowi. W danych warunkach było to konieczne, było to jednak równocześnie przyznanie się do zupełnej niemocy, do całkowitej zbezczesności. Akt samobójstwa, z którego zdawały sobie sprawę stronnictwa lewicowe, wysuwając hasło nowych wyborów.

Opinia musi oddziaływać na sejm i rząd. To, co stare, przeżyte, szkodliwe, skompromitowane musi ustąpić. W miejsce kręgli przyjść muszą ludzie, nad fotelami ministerjalnymi zasiąść muszą nie tylko tułowy ale i głowy.

Rząd p. Władysława Grabskiego we własnym swoim i państwa interesie musi się pozbyć obciążającego ministerjalnego balastu. W. J.

Dymisja ministra reformy rolnej.

Warszawa. 1 lipca. Na dzisiejszym posiedzeniu komisji rolnej znajdował się projekt ustawy o wykonaniu reformy rolnej. Posiedzenie odroczone, ponieważ przewodniczący otrzymał zawiado-

wienie o dymisji min. reform rolnych p. Ludkiewicza. Powodem dymisji ma być stanowisko „Piasa”. Dymisja prawdopodobnie nie będzie przyjęta. (AW.)

Dyskusja nad budżetem min. oświaty.

Minister do walki z oświatą i tolerancją religijną musi ustąpić.

Warszawa. 1 lipca. Posiedzenie Sejmu. Izba przystąpiła do dalszej rozprawy nad budżetem ministerstwa oświaty.

P. Nowicki (Wyzwolenie) cytując poufny okólnik ministra oświaty do inspektorów szkolnych, w którym jest mowa o zamykaniu szkół funkcyjnych, podyktowanym względami oszczędnościowymi. Mówca występuje przeciw rozporządzeniu o zespoleniu władz i podporządkowaniu władz szkolnych władzy policyjno-administracyjnej. Mówca zgłasza w imieniu swego klubu oraz PPS. wniosek o skreślenie z rubryki uposażenia 100 złotych, następnie wnosi o skreślenie uposażenia wiceministra i proponuje rezolucję wzywającą rząd, by nie redukuje szkół i nauczycieli i wyłożył wszystkie siły do wprowadzenia przynależnego szkolnego oraz zachował wydatki na oświatę pozaszkolną.

P. Czapiński (PPS.) charakteryzuje wystąpienie ministra Miklaszewskiego jako prowokację pod adresem mniejszości narodowych, stanowiących jedną trzecią część ludności państwa. Mówca wzywa rząd, aby złożył jaknajrychlej sprawozdanie ze stanu prac nad przygotowaniem konkordatu z Rzymem a następnie, aby zabezpieczył wolność sumienia i kultu przez legalizację tych wyznań, które dotąd nie są zalegalizowane. Wreszcie składa w imieniu swego klubu następującą

deklarację: Szanując każde szczere przekonanie religijne i pragnąc całkowitej wolności religijnej niekępowanej ubocznymi względami politycznymi stwierdza Zw. P. P. S., że najlepszą gwarancją poszanowania i czystości religii w Polsce byłby rozdział Kościoła od Państwa. Pragnąc dać wyraz temu swemu pogładowi na konieczność usunięcia pierwiastka politycznego z życia religijnego, będzie Zw. P. P. S. głosował przeciw całemu budżetowi Wyznań.

P. Putek (Wyzwolenie) przemawia przeciw wszelkim wydatkom na cele religijne, podczas gdy pensje urzędników reguluje pewna ustawa, to pensje duchownych określa rząd samowolnie na podstawie porozumienia się ze sowietem biskupów. Te słowa wywołały ogromną wrzawę na ławach prawicy. P. Putek oświadcza, że najnowsza statystyka wykazuje, że kler katolicki posiada 221,125 ha ziemi, od której opłaca 78.000 zł. Poza tem zwolniło ministerstwo skarbu wszystkich proboszczów od płacenia podatków od majątku prywatnego, jaki mają ze skapitalizowanego majątku kościelnego. Stronnictwo mowcy głosować będzie przeciw budżetowi ministerstwa wyznań.

Po odesłaniu kilku projektów ustaw marszałek odroczył posiedzenie do jutra 2 bin. godz. 15. Na porządku dziennym szereg spraw bieżących.

Liga Narodów zaprasza Niemcy do współpracy.

Wiedeń. 1 lipca. „8 Uhr Abendblatt“ donosi z Berlina, że Liga Narodów zwróciła się bezpośrednio do rządu niemieckiego z zapytaniem, czy Niemcy mają zamiar prosić o przyjęcie do Ligi N.

Niemieckie min. spraw zagran. wystosuje niebawem odpowiedź na to zapytanie. Prawdopodobnie Niemcy będą starały się o przyjęcie do Ligi dopiero na jesiennej sesji Ligi Nar. (AW.)

Likwidacja faszyzmu.

Rzym. 1 lipca. Z wyjątkiem samego Mussoliego, w skład nowego gabinetu nie wchodzi ani jeden członek partii faszystowskiej. Jednakże i ten skład gabinetu nie zadowolił opozycji. Trzech członków opozycji należących do biura prezydjalnego nie wzięło wczoraj udziału w przyjęciu u króla. Ta chwielna sytuacja potrwa przez całe lato. (Pat.)

Rzym. 1 lipca. W miejsce ustępujących ministrów zamianował król: ministrem gospodarki narodowej p. Nava (stron. katolicko-narodowe), ministrem oświaty Cassati (stron. liberalne), ministrem robót publicznych Sarrochi (stron. liberalne), ministrem kolei de Scalea (stron. liberalne). (Pat.)

Walki włosko-arabskie w Trypolisie.

Konstantynopol. 1 lipca. Dzienniki donoszą o walkach między Włochami a powstańcami arabskimi w Trypolisie. Włosi cofnęli się, poniosłszy bardzo dotkliwe straty. Po 4-dniowej walce gen.

Bongiovanni zginął podczas odwrotu. General ten był zwolennikiem faszyzmu. Arabowie złożyli przysięgę, że położą kres panowaniu Włochów w Trypolisie. (AW.)

Zmierzch dyktatury w Hiszpanji.

Madryt. 30 czerwca. Primo di Rivera wrócił z procesu gen. Berengera, który został skreślony z listy czynnej armji. Primo di Rivera odbył konferencję z królem. Sytuacja polityczna pogarsza

się. Garnizony wojskowe w Madrycie zostały skonsygnowane, posterunki policyjne wzmożnione. (Pat.)

—oxo—

Tragiczne zajścia krakowskie przed sądem.

Kraków. 1 lipca. W 22 dniu rozprawy ławy oskarżonych zapelnione skutkiem przymusowego dostawienia wszystkich oskarżonych.

Św. gen. Becker dow. dywizji w Łomży, który w krytycznym czasie był komendantem Obozu Warownego Kraków stwierdza, że w województwie w dniu 4 i następnych listopada odbywały się pod przewod. woj. Gałęckiego z udziałem decy. DOK, gen. Czikla, zastępcy woj. p. Kowalikowskiego, dyrektora policji i szefa bezpieczeństwa i świadka, narady. Przeczuwano, że bez zaburzeń nie obejdzie się i spodziewać się można wystąpienia bojówek. Dyrektor policji, zastępca wojewody i szef bezpieczeństwa uspokajali p. Gałęckiego, że do rozruchów nie przyjdzie jeżeli da się robotnikom możliwość zgromadzenia się i przemówień. Przestrzegano wojewodę aby nie zamykał robotnikom dostępu do Domu Robotniczego, bo to pogorszy sytuację i spotęguje wrznię.

Wojewoda jednak nie liczył się z tem i wydał szereg ostrych zarządzeń utrudniających robotnikom krakowskim wejścia do Domu Robo-

tniczego, pozakrakowskim zaś wejście do miasta. W odpowiedzi na zadawane mu przez przewodniczącego, prokuratora i obrońców i sędziów przysięgłych pytania gen. Becker zaznacza, że zdaniem jego rozbrojenie wojska było z góry uplanowane, nie sądzi jednak by dokonali tego robotnicy krakowscy. Nie jest to dzieło PPS, lecz bojówek komunistycznych, o których istnieniu zapewniali świadka posłowie Marek i Bobrowski. Od dra Ablamowicza dowiedział się świadek o udziale niektórych członków Zw. Strzeleckiego jak Rejman w rozruchach. Św. zaprzecza możliwości prowadzenia odrębnych konferencji Czikla z Gałęckim bez wiedzy świadka. Na skutek twierdzenia świadka, że wśród uzbrojonych bojowców znajdowali się także zwykli rzeźmieszkowie, wynika ostra wymiana zdań między obrońcami oskarżonych i strony poszkodowanej Woźniakowski i Zakrzewskim.

Po wezwaniu św. odwodowych w sprawie Galata rozprawę przerwano. (AW.)

Szlakiem dróg i mostów zniszczonych powodzią.

INSPEKCJA DYREKCJI ROBÓT PUBLICZNYCH WSPÓLNIE Z WYCIECZKĄ DZIENNIKARSKĄ.

II.

Stan dróg w naszym kraju był zawsze bojączką społeczeństwa. Drogi, ten pierwszorzędnny czynnik gospodarstwa, były traktowane po macoszemu przed wojną, a i dziś nie lepiej się dzieje. Niektóre z nich, były tak zniszczone pochodami wojsk różnych broni w latach wojny, że trudno było doprowadzić do porządku a obecnie brak kredytu utrudnia należytą komunikację. Stosunkowo najlepiej się przedstawiają dziś drogi t. zw. państwowe i wojewódzkie, natomiast drogi powiatowe i gminne jeszcze nie tak prędko doprowadzone będą do porządku. Trzeba zaznaczyć, że winą tego jest przede wszystkim brak pieniędzy, który nie oszczędził też i technicznego zarządu dróg.

Do stycznia b. r. przy każdym województwie

w Małopolsce wschodniej t. j. lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim istniały odrębne dyrekcje robót publicznych, od stycznia lwowska dyrekcja robót publicznych wchłonęła dyrekcje stanisławowską i tarnopolską. Lwowska dyrekcja ma w swym zarządzie 4.782 kilometrów dróg, z tego państwowych 2.564, wojewódzkich 1.547, powiatowych 605, dojazdów kolejowych 65 km. W trzech powyższych województwach istnieje 26 państwowych zarządów drogowych, które podlegają lwowskiej dyrekcji. Wyjątkowo drohobycki zarząd drogowy obejmuje jeden powiat, inne zarządy mają po 2 lub 3 powiaty, a samborski aż 4 powiaty. Każdy państwowy zarząd drogowy ma kierownikiem inżyniera, jemu podległe są sekcje drogowe, na których czele stoja konduktorzy drogowi, względnie drogomistrze, ci zaś mają do dyspozycji drożników. Takich sekcji drogowych w trzech wymienionych województwach jest 77.

Lwowska dyrekcja robót publicznych obejmuje prócz wydziału drogowego, także wydział wodny, architektoniczno-budowlany i personalny. Wszystkie budynki państwowe w trzech woje-

wództwach podlegają zarządowi lwowskiej dyrekcji robót publicznych. W samym Lwowie jest takich budynków przeszło 200. Bezpośredni nadzór nad budynkami państwowymi na prowincji wykonują państwowe zarządy drogowe, a prócz tego każdy zarząd ma referat spraw przemysłowych i jako taki jest organem doradczym danego starostwa.

Kilka następujących dat porównawczych wystarczy, aby się przekonać, jakie skutki przyniosła redukcja. Oto za czasów przedwojennych jeden inżynier miał pod swą opieką 45 km. drogi, obecnie wypada przeciętnie na jednego inżyniera 83 km. Dawniej koszt utrzymania 1 km. drogi państwowej wynosił 1.200 koron, drogi krajowej 900 do 1.000 koron rocznie, dziś dotacja jest o połowę mniejsza, bo na 1 km. dają rocznie około 600 zł. Jakże w takich warunkach ma się poprawić stan dróg, choćby nawet inżynierowie i personal pomocniczy wyteżyli jak największą energię. Oczywiście redukcja dotknęła też inżynierów i t. d.

Tak się przedstawia nasza organizacja drogowa. Wycieczka dziennikarska, połączona z inspekcją urzędową, dokonana, jak już wspomnieliśmy, przez dyr. inż. Rogozińskiego i naczelnika wydziału drogowego inż. Bratro, dała możność stwierdzenia, że mimo bardzo trudne warunki materialne, praca, mająca na celu usunięcie szkód spowodowanych wiosenną klęską powodzi, postępuje w odpowiednim tempie naprzód i tu i ówdzie usunięto już przeszkody, ale do zupełnego naprawienia szkód jeszcze bardzo daleko i jeżeli nie znajdą się odpowiednie fundusze, może dojść do tego, że to, co rozpoczęto w bieżącym roku, a nie dokończono z braku pieniędzy, zniszczyć może zupełnie powódź przyszłorocznej wiosny. Tedy w interesie samego skarbu państwa, nie mówiąc już o obywatelach, jest dostarczyć jaknajrychle potrzebnych sum, aby nie stracić miliardów włożonych już na przedwstępne roboty.

Również w interesie sprawności państwowych zarządów drogowych jest, aby wyłoniony projekt poddania tychże bezpośredniej władzy starostów, spoczął w archiwum niedorzecznych projektów, jakimi nas warszawscy dygnitarze chcą uraczyć, nie znając dokładnie naszych stosunków. Urzeczywistnienie powyższego projektu stworzyłoby bałagan, wcale niepożądany dla pomyślnego robót przy mostach i drogach, niejednemu ze starostów dałoby możność wyzyskania swej władzy w tym kierunku dla celów politycznych, nieczem bezwarunkowo nie przyczyniłoby się do uproszczenia sprawy, a stałoby również w rażącej sprzeczności z systemem oszczędnościowym, jaki zaprowadzono kosztem pozostałych na stanowiskach pracowników.

O budowie i naprawie mostów, oraz niektórych szczegółach wycieczki w następnym artykule.

A. Lech.

JEAN JAUBERT.

6

TUNEŁ POD GIBRALTAREM

(Tłum. z francuskiego K..i)

(Ciąg dalszy).

Na szczęście inżynier zachował całą zimną krew; o ile czuł się nerwowym, niespokojnym i w najgorszym nastroju pod wpływem oczekiwania i niepewności, o tyle w momencie katastrofy namacalnie zachował cały spokój, by móc jej stawić czoło. Dla ocalenia pociągu i uzyskania prądu, należało przede wszystkim przerwać krótkie spięcie; James mógł tego dokonać, wyłączając z linii całą część zatopionego tunelu. Kilka kroków za pociągiem znajdował się szczęśliwym zbiegiem okoliczności aparat wyłączający. Należało zatem wyłączyć tylko całą część tunelu, pozostawionego za sobą, i normalny stan mógł być przywrócony.

Ku światłu i ocaleniu.

Inżynier zeskoczył na ziemię i nagle w całym pociągu przestraszeni podróżni chcieli pójść za jego przykładem.

— Zostać w wagonach! Nie wysiadać! — począł wołać młody człowiek.

Lecz gdy tłum, w przyćmionym świetle, nie zdawał się zwracać uwagi na jego wołania, był

zmuszony namawiać i przekonywać, a tymczasem czas nagił, sekundy przemieniały się w wieczność, bo tam w dole, w głębi tunelu morze nieubłagane wznosiło się coraz wyżej i wyżej.

— Niema żadnego niebezpieczeństwa, zapewniał inżynier głosem stanowczym i pewnym. Absolutnie żadnego. Odjeżdżamy w tej chwili. Proszę pozostać w wagonach!

Jakiś cień ludzki zbliżył się ku niemu: serce w piersiach młodego człowieka przestało bić! Była to Blanche Glencoe.

— Niech mi pan powie prawdę — mówiła błagalnym tonem — proszę mi powiedzieć prawdę... chodzi mi o matkę, — dodała.

— Proszę zapewnić matkę, że niema niebezpieczeństwa — powtórzył jmes pewnym tonem. A przede wszystkim proszę pozostać w wagonie, cokolwiekby się zdarzyło... Chodzi tu o życie, — dodał cichym głosem.

Dziewczyna podniosła oczy na Jamesa: spojrzenia ich, pełne niewymówionych wyrazów, spotkały się. Inżynier zmieszany pochylił głowę; Miss Glencoe wsiadła do wagonu, opierając się o drżące ramie Jamesa. A to dotknięcie wstrząsnęło nim bardziej, niż wszystkie te fatalne okoliczności które go w tej chwili otaczały.

Tymczasem publiczność chwilowo uspokojona i nieznająca sytuacji, zawierzyła słowom inży-

niera i wsiadła z powrotem do wagonów, zamykając za sobą szczelnie drzwi i okna. Niektórzy nawet poczęli żartować z kompanji. Alarm minął. James mógł w końcu pospieszyć w ciemność ku aparatowi wyłączającemu, o którym wiedział, że znajduje się niedaleko.

W miarę jak się oddalał od pociągu, pełnego hałasów, mógł rozróżniać coraz lepiej głuchy nieokreślony szum, idący z daleka. Wkrótce doszedł do aparatu. Szum stawał się wyraźniejszy: był to potężny, przeciągły hałas, przejmujący i groźny. Inżynier rozumiał dobrze: był to ryk morza, jeszcze dalekiego, lecz które się zbliżało żądając ofiary. Równocześnie jakiś ostry zapach dał się odczuć w ciężkiej atmosferze tunelu i podrażnił gardło młodego człowieka. Drugi s lniejszy powiew zorientował go w zupełności: była to charakterystyczna woń chloru. Lecz skąd... tak, prawda: prąd elektryczny, przechodząc przez wodę morską, rozkładał ją, wydzielając chlor, i straszliwy gaz trujący szedł naprzód przed nawałnicą wody.

Inżynier szybko przekręcił wyłączniki. Natychmiast światło zabłysło w pociągu. Elektrownia odłączona od wody morskiej, dawała już prąd. James pobiegł do pociągu, który bezwzględnie ruszył dalej.

(C. d. n.)

—oxo—

Lwów w magistrackiej niewoli.

IV.

Macocha ubogich.

Fundusz ubogich oddany na inne cele. — Ubodzy w poniewierce. — Zapomogi po dwieście pięćdziesiąt tysięcy marek. — P. prezydent lekceważy sekcje, magistrat i radę. — Jak p. Neumann dba o mieszczaństwo? — Zasłużeni obywatele zagrożeni śmiercią głodową.

Jedno z twardych praw nakazuje gminom opiekę nad swoimi ubogimi. Do zdobycia środków w celu wykonania obowiązków tym prawem nakałanego, ustawami sejmowym, a zatem polskimi, nie austriackimi z 29. V. 1905 i 11. VII. 1914 zezwolono gminie kr. st. m. Lwowa na pobór opłat gminnych na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych, koncertów i wszelkich widowisk, balów i zabaw itp. Ci co mają na uprzyjemnienie sobie życia bez szemrania część z tego oddali dla tych, którzy nie mają nawet na dostateczne utrzymanie. Ustawa ta była przywilejem nadanym miastu, pozwalając mu przerzucić część ciężaru na zamożniejsze sfery.

Dochody z powyższego podatku aż do połowy roku 1923 obracane były wyłącznie na dobroczynność publiczną a to w ten sposób, że 28% oddawano gminie żydowskiej na utrzymanie ubogich Żydów, a 78% rozdzielono pomiędzy chrześcijańskie humanitarne miejskie zakłady i na zapomogi dla ubogich chrześcijan. Z chwilą gdy Lwów dzięki „lwowskim dzieciom“, z których gros właśnie rekrutowała się z grupy ludności, korzystającej ze środków tą ustawą przysporzonych, — stał się bohaterem, prezydent miasta, a zarazem i magistrat, zaanektował ich bohaterstwo na rzecz frakcji mieszczańskiej, której jest również prezesem, i jako taki dał się podziwiać i okadzać chwałą w Warszawie. (Dzięki tym bohaterom zapomniano mu tych telegramów z radosnymi życzeniami, które stał w r. 1914—1915 z emigracji swojej w Wiedniu, niestety zawsze jako prezydent miasta i imieniem tego miasta, do wszystkich generałów w austriackich i niemieckich po każde, przez nich wygranej potyczce).

Za królów polskich miasto zamiast ustaw ot zymywało pewne przywileje, których strzegło jak żrenicy oka, a burmistrz i ławnicy miejscy prowadzili procesy, gdy zdarzył się fakt naruszenia prawa zastrzeżonego miastu takim przywilejem. Gdy za czasu zaboru przywileje zastąpiło ustawami, mieszczanin lwowski oparty na nich, żyć mógł jak za bezpiecznym szansem.

Domorośli politycy i rafereci ministerjalni w Warszawie, niepojmujący praworządnych urządzeń zachodnich w drugiej połowie zeszłego roku polecieli prezydentowi naszego grodu użycie powyższych funduszy na ogólne cele miejskie. Zamiast zasłonić się ustawą, jak dawniejsi burmistrz przewilejami, i powiedzieć ministrowi: „znies ustawę naprzód“, skwapliwie skozystał z takiego polecenia i wcielił tę fundusz, na dobroczynność przeznaczoną, do wspólnej kasy, usuwając je tym sposobem z pod kontroli tej sekcji rady, która rządy opieki społecznej sprawuje. I ani głos sprzeciwu nie wyszedł z łona ani magistratu. ani członków tej sekcji przeciw temu zarządzeniu i ani nigdzie nie uwidoczniło, że starano się mu przynajmniej wytłumaczyć bezprawność takiego zarządzenia.

Z tytułu ściąganych w ten sposób opłat np. w bieżącym roku wpłynęło do kasy miejskiej przeszło 300 miliardów. Wobec potrzeb naszych zakładów dobroczynnych i wydatków na ubogich jest to kwota zupełnie niewystarczająca.

Tymczasem przypatrzmy się jak pojmują swe obowiązki p. prezydent, dbały nadzwyczaj o honory dla siebie, o swe pobory, powozy, wydatki na administrację itd. itd., choćby w Mieście zakładzie sierot. Znajduje się tam 170 dzieci szkolnych, 80 do 100 niemowląt, 46 dzieci przedszkolnych, 11 personelu nauczycielskiego i opiekunek, 18 sióstr miłosierdzia, kilka mamek, 38 do 40 różnej służby, lekarz i kapelan, razem około 400 osób. W budżecie na rok 1924 preliminowano na utrzymanie tych 400 osób czterdzieści i pół miliona. Natomiast nie zapomniano o utrzymaniu prezydenta i wiceprezydentów, których dotowano bardzo poważnie mimo, że żaden nie żyje jedynie z pensji magistrackiej, mając bądź własny znaczny majątek, lub inny płatny urząd lub ren-

towne-przedsiębiorstwo, nadto powozy do bezpłatnego rozporządzenia. (W rzeczywistości w roku bieżącym pensje się wynoszą: prezydenta około 2½ miliona, a wiceprezydentów po około 2 miliony miesięcznie).

Zarząd funduszami przeznaczonymi na utrzymanie ubogich, należy w myśl statutu do specjalnej sekcji t. zw. „dobroczynności“. Ona przeznaczająca także dotacje w każdym specjalnym wypadku dla ubogich, a to: wdów i sierot, których mężowie, względnie ojcowie zaginęli na wojnie, lub dla tych, którzy z powodu kalectwa, starości, choroby nie są w stanie zarobić na życie. Otóż dla tych ofiar losu uchwaliła ta sekcja dobroczynna w jesieni zeszłego roku zapomogi po dwa miliony marek miesięcznie, co miało im zapewnić zakupno jednego bochenka chleba na tydzień. Wcale nie za szczodrze, — lecz sytemu prezydentowi miasta wydało się to za wiele; uznał, że takiemu nieszczęśliwcowi dość pół bochenka na cały miesiąc i zamiast dwóch milionów kazał wypłacać 250.000, słownie dwieście pięćdziesiąt tysięcy marek. Urzędnicy departamentu rumienia się, gdy piszą asygnaty na te zapomogi, gdyż papier, atrament i pióra zużyte na wygotowanie referatów, asygnat i kwitów więcej kosztują, — a woźni wstydzają się doręczając asygnaty na te sute zapomogi. Zdarzyło się nawet, że takiego możnego sąsiędi obdarowanego magistracką zapomogą, dowiedziawszy się z czem przychodzi, chcieli obić.

Tu zbrodnię wprost popełnia się na najbiedniejszych, gdyż wydziera się im z nst to, co publiczność w formie podatku luksusowego od widowisk dla nich składa, zużywa się to na opłacanie takiej ilości prezydentów, że w niejednym parlamencie tytuł ich nie ma, a ponadto na bankiety i na owies dla koni. Tym pan prezydent porcji owsa nie zmniejsza.

Współwinę ponoszą i członkowie Rady miejskiej, zasiadający w sekcji dobroczynności, z których wielu na polu filantropii po za Radą miejską wielce się zasłużyli, ofiarnie poświęcając swą pracę dla ulżenia niedoli bliźnich, gdyż pozwalają na ignorowanie uchwał sekcji w zastępstwie Rady miejskiej powziętych. Wszak prezydent miasta jest tylko wykonawcą tych uchwał. A Rada miejska to nie zależy od wdzimisię i złośliwości prezyde ta tłum urzędników magistratu.

Mało tego, megalomania prezydenta do tego doszła, że ietylko unieważnia uchwały sekcji w zastępstwie Rady miejskiej powzięte, ale nawet prośb skierowanych przez strony wprost do Rady, nie przedkłada tej Radzie, lecz każe załatwiać je wedle własnego uznania. Tem kompromituje Radę wobec ludności, która chce w niej widzieć swych zastępców i obrońców.

Dla ilustracji jeden z takich wypadków — przykład, który powinien szczególnie panów mieszczan zainteresować. Jest pragnieniem każdego przemysłowca uzyskać obywatelstwo miasta. To obywatelstwo jest uważane za patrycjat miejski, gdyż nie każdy może go dostąpić, a wpisanego w „księgę obywatelstwa“ nazywają rdzennym mieszczaninem.

Był przed laty przemysłowiec, który fabrykę powozów nabył od s. p. Dąbrowskiego. Jednemu sztyła gołą, drugiemu brzytwy nie chcą. S. p. Dąbrowski dorobił się majątku, został prezydentem miasta i pozostawiwszy po sobie żal i dobre imię, pożegnał ten świat. Następca jego pracować już musiał w gorszych stosunkach, gdyż po połączeniu Lwowa koleją z zachodem, przemysł ten nie mógł wytrzymać konkurencji z Wiedniem, wskutek czego zubił i chcąc wyżywić liczną swą rodzinę, przyjął posadę rewizora targowego w tutejszym magistracie. Po dwudziestoletniej służbie zmarł przed 3 laty, pozostawiając córkę kalekę, 40-letnią (umierając miał przeszło 80 lat), bez żadnego zaopatrzenia. A był to obywatel miejski, który przysięgę obywatelską na rdzenne mieszczaństwo złożył 19 lipca 1866 do

Nr. 19.553. Sierota po nim wniosła należycie umotywowaną prośbę do Rady miejskiej o dar z łaski, którego Rada w wypadkach, gdy pensja sieroca w myśl ustawy wygasa, w wyjątkowych wypadkach udziela. Prośba ta przez przeszło dwa lata była przedmiotem badań różnych departamentów. Zbadał fizyk miejski, że prosząca nie jest zdolną do pracy; komisariat miejski, że żadnego majątku nie posiada; departament rachunkowy obliczył, wieleby jej dać należało, i gdy wreszcie magistrat wygotował wniosek do uchwalenia przez Radę odpowiedniego zaopatrzenia, prezydent miasta zamiast na Radę miejską, odesłał tę prośbę do departamentu dobroczynności z poleceniem wypłacania miesięcznej zapomogi dwieście pięćdziesiąt tysięcy marek z funduszu ubogich. Lecz prosząca nie wie, że to nie Rada miejska, lecz samowola prezydenta oceniła tak zasługi starego „obywatela lwowskiego“ i długoletniego urzędnika magistratu. Nie wiemy panie prezydencie, kiedy złożyłeś przysięgę na rdzenne mieszczaństwo, w każdym razie grubo później niż ojciec tej sieroty, — czyż się godziło postąpić tak z pamięcią i zasługami dla miasta swego kolegi mieszczanina? Chyba dlatego, że dziś to żebrak, a tyś pan, całą gębą pan! A gremium magistratu jak mogło dopuścić do takiego załatwienia?

Prezydent miasta, wyrósłszy na barkach obywatelskich lwowskiego mieszczaństwa, nie spełnia nawet obowiązków cechowych wobec swojej korporacji.

N. p. żyje w nędzy i niedostatku przeszło siedmdziesięciokilkuletni starzec mieszczanin, który miał swego czasu poważny zakład przemysłowy przy ul. Kilińskiego. Nazwiska nie wymienia my, bo znają je „bracia szelcy“. Mieszczanin ten na uposażenie twierdzy lwowskiego mieszczaństwa znaczną część swego majątku poświęcił. Dzięki ofiarności tego lwowskiego obywatela — także znacznie dawniej w księdze obywatelskiej zarejestrowanego niż obecny prezes tej twierdzy, mógł prezydent splendor swojej dostojności roztoczyć, skupić swoją gwardję i z jej poparciem honory, wpływy i władzę zdobyć. Lecz ten szampion mieszczaństwa nie zdobył się nawet na gwałt szlachetności, a nawet wdzięczności wobec zasłużonego mieszczanina-obywatela, zapewniając mu bodaj nędzną egzystencję, co przy środkach, jakimi rozporządza i jakie mu to obywatelstwo właśnie w ręce dało, byłoby bardzo łatwe.

Jeżeli tak wobec swoich dobroczyńców postępuje, to można sobie wyobrazić, jak dba o ubogich nie rejestrowanych w „złotej księdze obywateli miejskich“.

Piszemy o tym fakcie tu na tym miejscu nie tylko dla zcharakteryzowania szlachetności prezydenta miasta, a za azem przewodniczącego magistratu i przewodcy mieszczan twa, lecz aby poruszyć sumienie któregoś z leplej myślących mieszczan, popierających swego prezesa, do zjęcia się losom tego nieszczęśliwego a zasłużonego dla mieszczaństwa kolegi „obywatela“, jak również wyżej wspomnianej sieroty po „obywatelu“, w celu uchronienia ich od śmierci — z głodu.

P. prezydent bowiem kieruje się zasadą: o siebie dbać, i — dba też skutecznie.

Czućny.

NOWEŁA DO USTAWY O KASACH CHORYCH.

Warszawa, 1 lipca. Sejmowa komisja ochrony pracy przyjęła wniosek p. Regera, aby rząd w ciągu trzech miesięcy wniósł nowelę do ustawy o kasach chorych. (Pat.)

WYGRANE POŻYCZKI DOLAROWEJ.

Warszawa, 1 lipca. Przy dzisiejszym ciągnięciu 5% premii pożyczki dolarowej wygrane padły na następujące numery: 40.000 dolarów Nr. 853.209 i 098.494.

Po 8.000 dolarów Nr. 798.733 i 428.767.

Po 3.000 dolarów Nr. 422.903, 178.178.

Po 1.000 dolarów Nr. 507.501, 057.146, 187.066, 657.424, 276.719, 596.358, 665.814, 581.508, 863.614, 093.461.

Po 100 dolarów Nr. 458.633, 907.311, 160.985, 954.458, 939.713, 132.319, 206.066, 896.217, 181.912, 124.209, 889.898, 106.387, 651.542, 514.685, 954.78, 814.008, 739.187, 255.394, 411.916, 150.331, 462.43, 372.767, 213.607, 064.429, 955.120, 974.033, 788.782, 095.841, 174.252, 876.730. (Pat.)

GEN. WALSH NASTĘPCA NOLLETA.

Paryż 1 lipca. Urzędowo donoszą, że generał Walsh został zamianowany przewodniczącym międzysojuszniczej komisji kontrolnej w mieście generała Nolleta a były głównodowodzący armii sojuszniczych na Wschodzie generał Serrali został powołany do służby cywilnej.

BUNT OFICERÓW W ARMII GRECKIEJ.

Ateny. 1 lipca. Wkutek masowej dymisji oficerów sytuacja rządowa zaostrzyła się. Wczoraj wniosło prośbę o dymisję 40 oficerów. Min. marynarki zapewniło, że 15 wyższych oficerów wśród nich także syn prezydenta republiki zostanie zasądzony, zaś 87 oficerów zwolnionych ze służby. (AW.)

ZATARG W PRZEMYŚLE DRUKARSKIM.

Warszawa 1 lipca. W dniach 27 i 30 czerwca oraz 1 lipca toczyły się pod przewodnictwem głównego inspektora pracy rokowania pomiędzy przedstawicielami przemysłowców i pracowników drukarskich o nową regulację płac zarobkowych. Delegat pracowników oświadczył, kategorycznie, że **pracownicy uważają jakakolwiek obniżkę płac za niemożliwą** i odrzucają propozycję głównego inspektora pracy zaaprobowaną przez pracodawców, aby sprawę zatargu oddać do rozpatrzenia komisji rozjemczej. Wobec takiego stanowiska pracowników, rokowania nie doprowadziły do porozumienia. Nieprzejednane stanowisko pracowników drukarskich jasnowo odbija od stanowiska prac. innych gałęzi przemysłu, którzy niejednokrotnie godzili się na obniżkę płac znacznie niższych od płac drukarskich, gdyż rozumieli konieczność ofiar w przełomowym okresie naprawy skarbu. (Pat.)

Wiadomości telegraficzne.

Stan zdrowia kanclerza Sejmu poprawił się tak znacznie, że wczoraj kanclerz odbył pierwszą przechadzkę. (Pat.)

Sprawa tunelu pod La Manche. Komitet obrony imperium przystąpił dziś do rozważań kwestii budowy tunelu pod La Manche. Na posiedzeniu odbytem pod kierownictwem Mac Donalda obecni byli zaproszeni przez premiera b. premier Baldwin, Lord Balfour, Asquith, Lt. George. (Pat.)

Słomka w oku bliźniego.

WYBRYK NIEPOWOŁANYCH CENZORÓW „MORALNOŚCI”.

(q.) Otrzymaliśmy wiadomość, której początkowo nie chcieliśmy dawać wiary, która jednak niestety okazała się zupełnie prawdziwą. Przedwczoraj zgłosiły się do Teatru Wielkiego jakieś osoby, przedstawiające rzekomo pewne organizacje, z protestem przeciw kostjumowi pani Zamorskiej w „Salome”.

Nie wiemy, jak zareagował na to nasz teatr, który często niestety musi się liczyć z fatalnymi „ubocznymi wpływami”, ze swej strony jednak musimy dać wyraz oburzeniu na wprost niemoralne postępowanie pp. cenzorów moralności. Słyszeliśmy bowiem o protestach przeciwko nagości na scenie w operetkach, wodewilach lub bombach, lednem słowem w sztukach, w których pierwszywastek erotyczny traktowany jest ze strony sensacyjnej. Występy protestujących w tych wypadkach polegały przeważnie na nieporozumieniu i ośmieszają tylko inicjatorów. Traktowanie jednak podobne nagości w straszającej tragedii, gdzie artystka w kostjumie ściśle historycznym, każdym szczegółem gry i ubioru osiąga najwyższe efekty artystyczne, jest równoznaczne z robieniem dowcipów na temat nagich aniołów, otaczających barokowy ołtarz kościelny i nazywa się (lachons le mot!)... świństwem.

Niechaj lepiej panowie protestujący zajmą się szczegółami własnego ich życia, które my uważamy za ich czysto prywatne sprawy, a które oni nazywają zgorszeniem publicznym; a więc: własnymi skandalami domowymi, utrzymankami, szulerstwem, pijactwem etc.

Od wydawnictwa „Kurjera Lwowskiego”

Od 1. lipca br. wprowadziliśmy ponownie oprócz prenumeraty miesięcznej, także i kwartalną, a to dla prenumeratorów miejscowych i zamiejscowych, przyczem obniżamy stosunkowo prenumeratę dla abonentów kwartalnych.

Prenumerata miesięczna „Kurjera Lwowskiego” we Lwowie bez dostawy do domu 3 zł. 30 gr.

Kwartalnie 9 „ 40 „

Prenumerata miesięczna we Lwowie z dostawą do domu i w całej Polsce z przesyłką pocztową 3 zł. 60 gr.

Kwartalnie 10 „ 20 „

Za granicą miesięcznie . . . 5 „ 50 „

Kwartalnie 15 „ 50 „

KRONIKA

Kalendarzyk.

Dziś rz. kat. Nawiedz. NMP.; gr. kat. Judy. Jutro rz. kat. Alfreda i Wandy; gr. kat. Meftodyja. — Wschód słońca 3:23; zachód 7:33.

Teatr Wielki.

Środa „Aida”, występ Dygasa.
Czwartek „Salome”, z p. Zamorską.
Piątek „Bał maskowy”, występ Dygasa.
Sobota „Walkirja”, ostatni występ Dygasa.

Teatr Mały

Środa, czwartek „Jutro pogoda”.
Piątek „Jutro pogoda”.
Sobota „On, Ona i Mama”, Armonta i Garbideny (premiera).

Kino „Kopernik” i „Marysienka”. Dziś: „Czarny hrabia”, dramat w 6 aktach.

Kino „APOLLO”. Dziś: „U progu gilotyiny”.

Kino CHIMERA. Od dziś: „Dzieje jednego grzechu” wspaniały dramat w 6 aktach. Kreuje Lia Mara.

CYRK (ul. Kopernika 33) codziennie o g. 8. wiecz. koniec przedstawienia o 10:45.

Ze Lwowa.

— **Pogrzeb śp. Adama Okońskiego**, artysty i reżysera opery lwowskiej, odbył się wczoraj przy nader licznej publiczności z Kapli-y Boimów. Po odśpiewaniu kantaty żałobnej przez chór operowy przewieziono zwłoki zmarłego przed gmach Teatru Wielkiego. Orkiestra odegrała Chopinowskiego marsza żałobnego, poczem dyr. Czarnowski pożegnał przedwcześnie zmarłego artystę, którego jubileusz 25-letniej pracy scenicznej już się zbliżał. Żegnając artystę, dyr. Czarnowski zapewniał, iż Lwów i teatr lwowski nie zapomną, czem ten artysta był dla nich i co jego artyzm oznaczał dla sztuki. Imieniem Z. A. S. P. i Opery warszawskiej przemówił art. op. p. Ignacy Dygas, poczem kondukt ul. Legionów ruszył na cmentarz Lyczakowski, gdzie im. „Onia-zdo Lwów” Z. A. S. P. pożegnał kolega p. Łowczyński, art. op. Prócz licznego udziału artystów opery, dramatu, operetki oraz sfer muzycznych, bliżej z teatrem związanych, odprowadziła zwłoki śp. Okońskiego bardzo liczna publiczność aż na cmentarz, udowadniając tem samem, iż **umie cenić i pamiętać prawdziwego i wielkiego artystę.**

Dziwnie uderzał brak choćby jednego posterunku policyjnego przed gmachem teatru; publiczność zalegała cały plac a wozy z ciężarami przejeżdżały przez plac między publiczność, uniemożliwiając słuchanie orkiestry i mów pożegnalnych. A przecież policja mogłaby ruch kołowy wobec majestatu śmierci na tę poważną chwilę skierować na boczne ulice. Regulamin policyjny prawdziwie europejski!

— **Rejestracja odznaczonych „Virtuti Militari”.** Wszyscy oficerowie rezerwy i szeregowi rezerwy odznaczani „Virtuti Militari” mają się zgłosić pisemnie w P. K. U. celem rejestracji. Zgłoszenia przyjmuje się do dnia 6 lipca b. r. Należy podać: imię i nazwisko, szarżę, w jakim został odznaczony, ostatnią szarżę, oddział w jakim został odznaczony, Nr. orderu, czy posiada legitymację i jaką z podaniem daty i dekretu, względnie rozkazu, dokładna data i miejsce urodzenia, miejsce obecnego zamieszkania.

— **Sanatorium lwowskiej Kasy chorych** istniejące tam od paru lat, powiększone zostało o nowy pawilon, dzięki czemu w obecnym sezonie ze źró-

deł siarczanych w Szkle korzystać będzie mogło około 300 pacjentów. Uroczystość otwarcia tego pawilonu odbyła się w ubiegłą niedzielę w obecności lekarzy kasowych, członków zarządu i delegatów związków robotniczych. W przemówieniach podnoszono owocną działalność lekarzy i zarządu Kasy a szczególnie kierownika akcji rozbudowy sanatorium dyrektora p. Salamandra.

— **Tow. Ochrony lokatorów** (biuro) Rynek 3. II. p. urzęduje co dzień od godz. 5—7 wieczór, przyjmując wpisy nowych członków i prolongatę dawnych, również udziela porad. Porady prawne udziela się w poniedziałek, środę i sobotę od godz. 7—9 wieczór. Wygotowuje również na żądanie obliczenia czynszów zaległych, jakoteż podania do władz. Zwraca się uwagę wszystkim P. T. członkom oraz szerokim masom lokatorów, że tylko od **czynszu przedwojennego** obliczenia procentowe obowiązani są płacić. Dlatego należy się postarać o urzędowe stwierdzenie wysokości komornego z r. 1913/14.

— **Muzyka wojskowa budzi śpiące miasto.** Piszą nam z miasta: Miasto nasze w dniu onegdajszym między godz. 2—3 w nocy zostało zbudzone dźwiękami muzyki wojskowej. Jeden z pułków piechoty wracał prawdopodobnie z manewrów. Oficer, prowadzący pułk, zażartował sobie ze śpiącej publiczności i postanowił zbudzić śpiące miasto.

Niedawno temu został ogłoszony rozkaz D. O. K. wzbraniający żołnierzom śpiewu na ulicach przed godz. 6 rano i rozkaz ten był motywowany względami na śpiące miasto. Zakaz ten widocznie ignorowano.

— **Kiedy nareszcie potanieje węgiel.** Zapowiedana od początku czerwca obniżka cen węgla dotąd nie nastąpiła. Zniżka miała się odbyć kosztem obniżenia podatku skarbowego z 12 i pół procent z czego 4 i pół procent na ~~zys~~ z kopalni, a 5% na rzecz konsumentów. Dotychczas niestety nie ogłoszono odpowiedniego rozporządzenia a kopalnie zawiadomiły swych odbiorców, iż w lipcu stosować będą dotychczasowe ceny.

— **Nowe ceny tytoniowe.** I. Cygara, za jedną sztukę: Hawanna 45 gr. Belweder 40 gr. Wawel 36 gr. Brytanica 30 gr. Trabuco 26 gr. Kuba 22 gr. Portorico 14 gr. Mieszane zagraniczne 10 gr. — II. Papierosy: Extra za jedną sztukę: Kairo 10 gr. Sfinks 8.5 gr. Dames 7.5 gr. Kalif 7 gr. Pan 6 gr. Egipskie 5 gr. Madjum 4 gr. Club 3.5 gr. Sejmowe 3.5 gr. Prezydent 3.5 gr. Pogoń 3 gr. Sport 3 gr. Warszawskie 3 gr. Beduin 3 gr. Płaskie 3 gr. Damskie 2.5 gr. Gewont 2.5 gr. Sefer Basza 2.5 gr. Lech 2 gr. Witold 2 gr. Cowboy 2 gr. Wisła 1.5 gr. Nobless 1.5 gr. Yankes 1.5 gr. Wanda 1 gr. Sokoty 1 gr. — III. Tytonie do papierosów za jeden klg.: Kir 60 zł. Ksanti 50 zł. Najprzedniejszy sultański 45 zł. Najprzedniejszy macedoński 40 zł. Najprzedniejszy turecki 32 zł. Przedni turecki 24 zł. Średni turecki 19 zł. 20 gr. Kresowy 13 zł. 60 gr. Machorka 6 zł. 40 gr. Krajowy 4 zł. — IV. Tytonie do fajki za jeden klg.: Przedni fajkowy 8 zł. 80 gr. Zwyczajny fajkowy 6 zł. 40 gr. Presówka śląska 5 zł. — V. Tabaka do zażywania za jeden klg.: Przednia 4 zł. Zwyczajna 2 zł.

— **Poskromienie dorożkarzy we Lwowie** powinno już raz nareszcie nastąpić. Taryfa dorożkarska jest tylko na papierze i w żadnej może dziedzinie nie ma u nas takiego wyzysku. Weszło w zwyczaj, tolerowany niestety przez decydujące czynniki, że dorożkarze żądają 2 i 3 razy tyle, co im się podług taryfy należy. Ostatnio uchwalono nową taryfę dorożkarską w sposób następujący: Za jazdę w mieście należy się dorożce parokonnej 1 zł. a jednokonnej 70 gr. — za jazdę do dworca i z dworca: dorożce parokonnej 2 zł. 50 gr. a jednokonnej 2 zł.

Jest to taryfa wygórowana, o wiele droższa niżeli przed wojną — niewątpimy, iż publiczność respektować ją będzie — jesteśmy jednak przekonani, że dorożkarze żądać będą zawsze zapłatę ponad taryfę. W każdym wypadku wyzysku a co za tem idzie awantury, należy żądać interwencji posterunkowego albo też donieść o tem dyrekcji policji z podaniem dokładnego adresu wyzyskiwanego, jak niemniej numeru dorożki. Jest to jedyny sposób na wyzysk. Policja powinna się zabrać energicznie do wyzyskiwaczy, karać ich aresztem i dotkliwymi grzywnami a niepoprawnym odbierać koncesję.

Spostrzeżenia meteorologiczne

Obserwatorium astronomiczne. Politechniki Lwowskiej.
z dnia 1 lipca 1924.

	7 rano	1 popoł.	9 wiecz.
Ciśnienie powietrza	731.9 mm	730.9 mm	730.8 mm
Temperatura	+ 19.2°C	+ 27.4°C	+ 17.4°C
Kierunek wiatru	SSW	WSW	N
Prędkość wiatru (w kilomit. na godzinę)	3	5	19

Temperatura najwyższa + 27.4, najniższa + 14.8.
Godziny podane według południka lwowskiego
(np. 7 godz. lw. = 6 g. 24 m. środk.-europ.).
Oznaczenia kierunków wiatru: N=północ, E=wschód,
S=południe, W=zachód.
Uwaga: pogoda; wieczorem deszcz i odległe
grzmoty.

— Nieudało się... W tramwaju ŻD ujęto wczoraj popołudniu na gorącym uczynku kradzieży niebezpiecznego i od dłuższego czasu poszukiwanego „dolinjarza” Markusa Liberberga. Kieszonkowiec posiadający nadzwyczajną wprawę w dokonywaniu kradzieży został przyłapany, po przypadkiem dostrzeżonej kradzieży portfela, z kieszceń K. Grafa.

— Aresztowanie chińczyka. Za niedozwolony handel obnośny aresztowano wczoraj w parku Kościuszki chińczyka nazwiskiem Chen—Ise—Ju, lat 27 liczącego. Czy synowi Wschodu podobają się nasze areszty — niewiadomo.

— Znalezione w wozach miejskiej kolei elektrycznej: Naczynie blaszane, rękawiczki damskie, ramka z zegarka, parasol, złote zęby, książka, metrówka, klucze na kółeczku, papier tekturowy, pulares zawierający drobne pieniądze i medalik z łańcuszkiem.

Z całej Polski.

— Komunikacja radiotelegraficzna w Polsce. Akcyjne Tow. Radio telegraficzne austriackie w Wiedniu otworzyło z dniem 1 lipca komunikację radio-telegraficzną z Krakowem i innymi miastami Małopolskimi. Do czasu otwarcia komunikacji z Warszawą, telegramy do Warszawy, Łodzi i innych miast polskich mogą być przesyłane radio-telegraficznie do Krakowa a stamtąd dalej drutem.

— Obóz wakacyjny pod Mszą Dolną. Obóz wakacyjny polskiej Y. M. C. A. urządzany na lipiec i sierpień br. w Karpatach, koło stacji Mszana Dolna, jest już prawie całkowicie wzniesiony. Na pustej przed miesiącem polanie, położonej koło pięknego jeziora, stoją już dziś gotowe do użytku: zimna piwnica, służąca do przechowywania nabitka i mięsa, magazyn, kuchnia i jadalny namiot; wielki kuchenny piec zbudowany z cegieł sennie już na słońcu, gotowy w każdej chwili do użytku. O przygotowaniach sportowych także się nie zapomina; gotowe boiska dla piłkarzy i skocznia dla pływaków nad jeziorem wywołują podziw okolicznych górali. W bieżącym tygodniu będą postawione sypialnie-namioty i zakończone ostatnie przygotowania. Ponieważ jest jeszcze 20 miejsc wolnych na miesiąc sierpień, zainteresowani rodzice winni zgłaszać się po informacje do klubu Y. M. C. A. w Warszawie, ul. Miodowa nr. 10.

— Ważki, nie szarańcza. Sfery rolnicze społeczeństwa zaniepokojone zostały podaną przed kilku dniami przez prasę codzienną wiadomością o masowym pojawieniu się szarańczi w okolicach Łodzi i o poczynionych przez nią szkodach. Ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych wyjaśnia, iż po zbadaniu przez warszawską stację ochrony roślin okazów pochodzących z województwa łódzkiego i lubelskiego okazało się, iż mamy do czynienia z owadem należącym do rodziny ważek zupełnie dla roślin nieszkodliwym, owadożerczym. Masowe pojawienie się w roku bieżącym ważek zostało spowodowane prawdopodobnie wiosennymi wylewami rzek. (Pat.)

— Zjazd straży pożarnych. W czasie od 15 do 17 sierpnia b. r. odbędzie się w Warszawie ogólnopolski zjazd straży pożarnych.

Z całego świata.

— O polu Kosowem. W tych dniach wydany zostanie w Belgradzie wielki epos p. t. „Kosovo”, utwór Łazarza Dimitrijewicza, D., który jest jednym z najlepszych znawców jugosłowiańskiej literatury ludowej, pracował nad dziełem 35 lat. Księga ukaże się na rynku w rocznicę bitwy na Polu Kosowem.

— „R. H. Inżynier” w Pradze. W teatrze „Stanov” w Pradze odegrano premierę komedii Brunona Winawera p. t. „R. H. Inżynier”. Sztuka miała duże powodzenie.

— Nagła śmierć. Z Wrocławia donoszą, iż 28 czerwca podczas wykładu zmarł nagle rektor tamtejszego uniwersytetu, prałat prof. dr. Nickel.

— Odwołany koniec świata. Z Bukaresztu donoszą agencji telegr. „Tel. Comp.”: Dzienniki donoszą, że pod wpływem ostatnich licznych katastrof żywiołowych, rozpowszechniano wśród mieszkańców wsi w pobliżu Bukaresztu pogłoskę, że zbliża się koniec świata. Opowiadano, że w ubiegły wtorek lub środę nastąpi koniec świata skutkiem deszczu ognistego. We wtorek włościanie a głównie włościanki poubierali się w szaty świąteczne i udali się do kościoła, gdzie wśród gorących modłów oczekiwali przepowiedni, na które zapowiadano początek deszczu ognistego. Ponieważ we wtorek nie spadł deszcz ognisty, odbywały się modły we środę. W tym dniu jednak zamiast deszczu ognistego, nastąpiło oberwanie się chmury. Na skutek tego uspokoiły się umysły i ludność podjęła ponownie roboty w polu. Tak na razie skończyła się historia z końcem świata — na szczęście nie spalono żadnej „czarownicy”.

— W Moskwie wybuchła cholera w takich rozmiarach, że rząd widział się zmuszony przystąpić do budowy baraków. Wśród robotników panuje silne wzburzenie z powodu głodu, wobec czego obawiają się wybuchu rozruchów.

— W Pradze uwięziono 7 członków szajki szpiegowskiej uzależnionej od sowietów.

— Ofiarą bankructwa wiedeńskiego Banku depozytowego padną nie tylko akcjonariusze, lecz także ci wszyscy klienci tego banku, którzy złożyli w nim swe kapitały i oszczędności nak sięgające wkładek i na rachunki bieżące. Urzędnicy banku nie dostali płacy za lipiec — muszą głodować.

Zebrania, odczyty i widowiska.

— Ostatnie występy Dygasa. Znakomity śpiewak wystąpi jeszcze tylko trzy razy tj. dziś we środę w „Aidzie” razem ze śpiewaczką p. Falko-Karabińską i śpiewakiem p. Popielem, w piątek w „Balu maskowym”, w sobotę w „Walkirii”.

— „On, Ona i Mama”. Teatr Mały występuje w sobotę z premierą farsy francuskiej Armenta i Gerbidona. Sztukę reżyseruje p. Żytecki, główne role grają pp. Łozińska, Kwiatkiewiczowa, Brzeski i Kalinowski.

— Obrady delegatów związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych rozpoczynają się dziś o godz. 9 w sali Izby handlowej i potrwać do jutra wieczora.

— Z Towarzystwa naukowego we Lwowie. Posiedzenie wydziału histor. filozof. odbędzie się w czwartek 3 bm. o godz. 5 popoł. w pracowni Archiwum Bernardyńskiego. Porządek dzienny: Prof. St. Zakrzewski: „Polska a Rzym za czasów Innocentego II.” Późem odbędzie się posiedzenie administracyjne wydziału. Budżet 1925.

— Ze związku Inwalidów wojennych Rzpp. koło Lwów. D. 6 lipca o godz. 10 rano odbędzie się w sali Sokoła Macierzy ul. Zimorowicza we Lwowie, na którym omawiane będą następujące sprawy: 1) Zamierzanie w rzuceniu inwalidów z domu dla inwalidów we Lwowie. 2) Zamierzona przez ministrów Skarbu zniżka i redukcja rent należnych inwalidom. 3) Czas pracy w ha dlu, a zamykanie kiosków inwalidzkich.

25-letni jubileusz Lwowskiego Chóru Akademickiego! Komitet organizacyjny na posiedzeniu, odbytem w dniu 16 czerwca, uchwalił odbyć zjazd 7 i 8. grudnia byłych członków. W tym celu uprasza wszystkich byłych członków do wzięcia udziału, tudzież do podania swego adresu. Zgłoszenia proszę nadsyłać na ręce kol. Kobyłańskiego Mieczysława, stud. filoz. Lwów, ul. Łozińskiego 7. Dom akad. Za komitet Jan, Tadeusz Nowakowski, Dr. Feliks Lewicki. 6645

— Komunikacja lotnicza. Dla dokładnej orientacji publiczności „Aerolloyd” Polska Linia Lotnicza podaje do łaskawej wiadomości, że sprzedaż biletów następuje w Dyrekcji Hotelu George’a, gdzie udziela się również wszelkich informacji.

Reduta we Lwowie.

Na zaproszenie lwowskich sfer artystycznych przyjeżdża warszawska „Reduta” na dwa przedstawienia do Lwowa. Olbrzymie powodzenie, jakie stale towarzyszy Reducie w jej objęzdzie kresów wschodnich wroży nadzieję, że Lwowska publiczność serdecznie przyjmie tę imprezę, której sława artystyczna obiega całą Polskę.

Na program dwóch wieczorów składa się „Pochwała wesołości”, piosenki stylowe, staropolskie, ułańskie i ludowe, oraz satyry Barsztheiza, inscenizowane przez L. S. Schillera i Misterium średniowieczne. „Wielkanoc”, zestawione przez L. S. Schillera ze starych rękopisów z XVI wieku ks. Mikołaja z Wilkowiecka. Misterium będzie odegrane na tle kopca Unii Lubelskiej. Zespół złożony z 51 osób przyjeżdża własnym pościągami, wiozącym ze sobą olbrzymi aparat dekoracyjno-techniczny. Bliższe szczegóły później.

Przez szkło powiększające.

MAŁA ZOSIA ZDAJE EGZAMIN.

Właściwie nie tylko mała Zosia-zdawała egzamin, ale i czcigodna panna Pelagia, ponieważ jednak mała panna Zosia bliższa jest mojemu sercu, więc ją tylko wymienię w tytule.

Lecz trzeba zacząć od tego, jaki to był egzamin. Chodzi o egzamin do ZASP-u czyli do Związku artystów scen polskich. Dawniej kandydaci i kandydatki do profesji artystycznej uciekali z domów i odbierali za to przekleństwa i wydziedziczenia. Dziś kują ze skryptów i otrzymują dyplomy. Czasy mocno się zmieniają.

Włosy na głowie mi stanęły, gdy przeczytałem, czego to nie wymagają przy tym egzaminie. Od dramaturgii egipskiej do życiorysu Stanisława Ignacego Witkiewicza. Mam wrażenie, że nie ma człowieka na kuli ziemskiej, któryby mógł zdać podobny egzamin. A jednak mała Zosia...

Otóż mała Zosia (jest mała jak figurynka porcelanowa i ma czarne, świecące oczka) stanęła przed komisją w miarę skromnie, w miarę śmiało tak, że członkom komisji zrobiło się ciepło i przyjemnie na sercu. I zaczęli pytać.

— Pani występowała już?

— Na prowincji w Hamlecie i Carewiczu.

— Dobrze. Kto napisał Hamleta?

— Szekspir.

— Bardzo dobrze. A Carewicza?

— Zapolska.

— Doskonale. A... a czy dostała pani kiedy kwiaty na scenie?

— Raz dostałam.

— A za co — egzaminator przechylił się naprzód, uśmiechając się z wdziękiem, czy za ładną grę czy za ładną buzię?

— Za jedno i za drugie — odpaliła śmiało mała Zosia.

— A jakie są teraz najsławniejsze aktorki w Polsce? — zapytała żeńska egzaminatorka.

— Pani Solska, pani Wysocka i pani (tu mała Zosia grzecznie dygnęła).

— A jakie będą najsławniejsze? — zapytał znów egzaminator.

— Moje przyjaciółki — z pewnością, a ja... może (mała Zosia uśmiechnęła się i spuściła oczy).

— Doskonale, świetnie. Bardzo a bardzo pani dziękuję. Dawno nie słyszałem tak świetnych odpowiedzi — zakończył egzaminator.

Mała Zosia otrzymała dyplom z odznaczeniem.

Panna Pelagia z największą precyzją i pewnością wymieniła okresy literatury chaldejskiej, wymiary piramid egipskich i rok, oraz dzień, w którym Fredrze wypadł pierwszy ząb mleczny — i padła jak długa.

Panna Pelagia twierdzi, że świat jest zły i niesprawiedliwy. Ja jednak sądzę, że rządzą nim głębokie, niewzruszone a więc słuszne prawa.

J. L.

T e s p.

Walne zgromadzenie Sp. Akc. Eksploatacji Soli Potasowych odbyło się dnia 28 zm. pod przewodnictwem prezesa Rady zawiadowczej inż. Franciszka hr. Zamoyskiego. Ze sprawozdania dyrekcji za rok 1923 okazuje się, że „Tesp“ mimo przesilenia, jakie gospodarstwo społeczne przechodziło, zdołał utrzymać ruch normalny i wykończyć program robót inwestycyjnych. Sprawa budowy zakładu koncentracji soli potasowych, tego nęgielniejszego postulatu sfer rolniczych, jest na najlepszej drodze i dzięki zrozumieniu ważności tej sprawy przez rząd zapewne jeszcze w tym roku budowa rozpoczęta zostanie. Po krótkiej dyskusji, w której kładziono główny nacisk na rychłe rozpoczęcie budowy zakładu koncentracji, uchwalono absolutorium dla dyrekcji a aby umożliwić ukończenie dalszych planów inwestycyjnych, cały czysty zysk przeniesiono na rok następny, wstrzymując się zarazem w myśl życzeń członków Rady zawiadowczej od uchwalenia tantiem dla Rady zawiadowczej i dla dyrekcji oraz dywidendy dla akcjonariuszów. W miejsce ustępującego z Rady zawiadowczej dr. Marcina Szarskiego wybrano członkiem Rady pośła Jerzego Gościńskiego, b. ministra rolnictwa, jako przedstawiciela sfer rolniczych.

Zakład pensyjny dla urzędników prywatnych.

W niedzielę przez cały dzień od godz. 10 przedpołudniem do godz. 9½ wieczorem (z przerwą obiadową) odbywały się obrady zjazdu delegatów zakładu pensyjnego — tym razem spokojnie dzięki wielkiemu taktowi i bezstronności prezesa dra Stesłowicza.

Poprzednie obrady delegatów, wybranych w lecie r. z, odbyte 8. grudnia 1923 miały przebieg bardzo burzliwy, gdyż przypadkowa większość delegatów, rozagitowana przez złych duchów, korzystając z tego, że dysponowała większością 2 głosów (26 na 50 głosów) zmajoryzowała wybory i wybrała do zarządu wyłącznie delegatów, których przeorsowała na swojej liście — tak że do zarządu nie wszedł absolutnie nikt z listy nr. 2, i prawie nikt z dawnego zarządu, który tak wielkimi odznaczył się zasługami w historii zakładu, usunęli nie tylko zostali od udziału w zarządzie, lecz także od możliwości wglądu w gospodarkę zarządu. Poza to niedopuszczono do rzeczowej dyskusji. Odbiło się to niekorzystnie na zakładzie, gdyż uniemożliwiono współpracę w zakładzie obywatelom, którzy losami zakładu kierowali od wielu lat bardzo gorliwie i sumiennie i odznaczyli się dokładną znajomością spraw i wielkimi doświadczeniami.

Sprawozdanie zarządu spotkało się onegdaj bardzo ostrą krytyką około 10 mówców, a co charakterystyczne, że w obronie zarządu stanęli tylko jego członkowie i dyrektor. Zarzucano głównie zarządowi, że na pomieszczenie oddziału zakładu nabył w Krakowie realność za 40 000 d. larów, którą to kwotę uważano za zbyt wygórowaną, tembardziej, że transakcja ta dokonana została dopiero 27. maja br., kiedy to wszędzie cena kamienia bałdzo znacznie spadła. Oprócz tego na pomieszczenie oddziału zakupiono kamienicę w Bielsku, a na pensjonat willę „Grażyna“ w Truskawcu, w której członkowie zakładu będą od października b. r. mogli otrzymywać pomieszczenie za 10 zł dziennie (mieszkanie i utrzymanie).

Dalej zarzucono zarządowi, że bez uchwały walnego zgromadzenia wbrew postanowieniom statutu z funduszu Towarzystwa — jakkolwiek za poręką Banków — udzielał pożyczek przemysłowcom i kupcom. Fundusze zakładu, podług statutu, mają być lokowane tylko w papierach państwowych, państwowych, na hipoteki (ua l. miejsce) i na wkładki i na rachunki bieżące w pierwszorzędnym instytucjach — nigdy jednak nie mogą być udzielane osobom prywatnym, chociażby za poręką banków. Uchwały takiej nigdzie nie ogłoszono i korzystali z pożyczek tylko ci, którzy umieli się o to postarać i przypadkowo (!) dowiedzieli się, że zakład udziela takich pożyczek.

Z tych wszystkich powodów poważna mniejszość reprezentująca około 20 głosów na niespełna 50 obecnych nie przyjęła sprawozdanie zarządu do zatwierdzającej wiadomości i nie udzieliła zarządowi absolutorium i zarazem we wniosku, który traktowany będzie regulaminowo — domagała się stanowczo, aby udzielanie takich pożyczek zostało **bezwzględnie i natychmiast wstrzymane**, nie leży to bowiem w zakresie działania zakładu, jak to stwierdził prezes.

Dalszą bardzo ożywioną dyskusję wywołała sprawa ubezpieczonych w II dziale **dobrowolnym**. Dział ten zostaje o tyle zlikwidowanym, że nie przyjmuje się już nowych członków i nie przyjmuje się wkładek od dotychczasowych członków. Ubezpieczeni w tym dziale, którzy są już na wymarcu — są wyłącznymi właścicielami hotelu „Zorża“, którego wartość oceniono przed wojną na 3 miliony **koron**. Na podłożu tego II działu i opierając się na jego kapitałach powstał I. dział jako zastępczy zakład ubezpieczeń obowiązkowych.

Red. Fryling podniósł wielkie pokrzywdzenie ubezpieczonych w II dziale, którzy mimo ciągłych zabiegów dawnego zarządu traktowani byli dotychczas po macoszemu i otrzymywali do ostatniej prawie chwili świadczenia **zebracze**. Domagał się, aby przy likwidowaniu tego działu naprawiono krzywdy dotychczasowe tych ubezpieczonych, wyznaczono im świadczenia w stosunku do rzeczywistego majątku tego działu, który z wymarciem ubezpieczonych II działu przejdzie na własność ubezpieczonych (obowiązkowo) w I. dziale. Wszyscy mówcy uznali słuszność tych wywodów i uchwalono dla tej sprawy wybrać specjalną komisję, złożoną z pp. Frylinga, Laskownickiego i Nowakow-

skiego, którzy przy współudziale rzeczoznawcy (w rodzaju syndyka-rzecznika ubezpieczonych w II dziale, wybór rzeczoznawcy pozostawiono prezesowi dr. Stesłowiczowi) i przy współudziale członków zarządu rozpatrzą dokładnie sprawę ubezpieczonych w II dziale i postarają się o wypośrodkowanie takiego sposobu załatwienia, ażeby ubezpieczonych w dziale dobrowolnym ochronić od krzywdy i przyznać im to wszystko co im się należy. Ochroni to ewentualnie likwidatorów II działu od szeregu procesów cywilnych.

Wszyscy ubezpieczeni w dziale dobrowolnym traktowani muszą być na równi a przy obliczeniu świadczeń będzie miernikiem wpłacony kapitał, wiek i to, wiele lat ubezpieczony należy do składu członków.

Dział I zakładu, który jest właścicielem hotelu Krakowskiego i innych domów we Lwowie, Krakowie, Bielsku i placu w Warszawie a obecnie administratorem II działu po wymarcu ubezpieczonych w tym dziale, stanie się wyłącznym właścicielem hotelu Zorża i tzw. dependance — chodzi więc o to, ażeby ubezpieczeni w II dziale, pozostający jeszcze przy życiu a w razie ich śmierci ich rodziny a dalej rodziny po zmarłych już członkach otrzymywali takie świadczenia a względnie odszkodowania jakie im się po matematycznym obliczeniu słusznie należą. Podkreślamy to z naciskiem że cały majątek II działu po śmierci ubezpieczonych w tym dziale i ich rodzin stanie się wyłączną własnością I działu, dla którego będzie rodzajem spuścizny — darowizny, w świadczeniach dla członków II działu i ich rodzin powinien się mieścić także **bonus** za to, a więc znaczne świadczenia i odszkodowanie.

Na razie na skutek rozporządzenia ministerstwa wszystkie świadczenia także i członków II działu (dobrowolnego) zostaną zwaloryzowane i wynosić będą około 75% świadczeń przedwojennych. W stosunku do małej ilości członków tego działu (już zamkniętego), będących obecnie wyłącznymi właścicielami hotelu Zorża należałoby się przynajmniej albo jednorazowe znaczne odszkodowanie w stosunku do wartości hotelu Zorża albo też świadczenia zwaloryzowane, przynajmniej dwa razy tak wielkie, jak przed wojną.

Spodziewać się należy, że komisja, która rozpatrywać będzie doniosłą tę sprawę, w której interesowani są przeważnie biedacy, opłacający od szeregu lat wkładki bez żadnej dotychczas korzyści dla siebie — zaprosi do wzięcia udziału w obradach także obywateli ubezpieczonych w tym dziale — gdyż wśród delegatów nie mają ci ubezpieczeni prawie wcale swoich zastępców i są zakusy, aby ich włączyć w kuratelę i decydować o nich bez ich współudziału. W obradach wziąć także powinni udział wybitni fachowcy — znani na tem polu, z dziedziny asekuracyjnej a po zatem znani prawnicy-cywilni.

Rzeczoznawca, ustanowiony przez prezesa dra Stesłowicza, będzie rodzajem syndyka ubezpieczonych w II dziale dobrowolnym, którego rzeczą będzie strzeżenie praw tych ubezpieczonych, którzy w pełni korzystają z ich majątku — nie będzie to jałmużna lecz tylko prawo korzystania z majątku nagromadzonego przez nich i ich poprzedników.

Nie wątpimy, że do pożądanych wyników dojdzie ta ankietka, która obradować będzie nad tą sprawą pod światłem kierownictwem prezesa dra Stesłowicza, po wysłuchaniu opinii nieuprzedzonych rzeczoznawców i wybitnych pracowników, jak niemniej przedstawicieli ubezpieczonych w II dziale i przy współudziale dyrektora p. Zawadowskiego, który zajmuje się tą sprawą gorliwie i chętnie ją uregulować jak najrychlej.

Nie wątpimy, że po dokładnym rozpatrzeniu całości sprawy, ankietka dojdzie do przekonania, że ubezpieczonych „ochłapami“ skwitować nie można. Po uświadomieniu tychże o ich prawach nabytych, domagać się oni będą usznie przyznania im świadczeń w całej pełni w stosunku do posiadanego majątku. By zaś dość do tego, potrzeba przede wszystkim oszacowania hotelu Zorża podług obecnej jego wartości i bardzo ścisłych obliczeń asekuracyjno-matematycznych, dokonanych bezstronnie i fachowo przez czynniki nie interesowane w tej sprawie i stojące poza zakładem. Sprawa taka nie może być traktowaną sentymentem — lecz wyłącznie na podstawie cyfr — zupełnie trzeźwo i realnie.

tetu organizacyjnego zgłosiło się już dziewięćdziesiątka związków i firm, deklarujących swój udział w wystawie i wystawianiu eksponatów do Konstantynopola. Podczas wystawy zwiedzi b. stolicę Turcji kilka wycieczek polskich. (A.W.)

+ **Kalendarz podatkowy.** W lipcu b. r. przypadają terminy płatności podatku gruntowego, podatku przemysłowego, dopłaty do świadectw przemysłowych, podatku dochodowego i wreszcie podatku majątkowego, a nadto wszystkich tych podatków, na które płatnicy otrzymają, bądź otrzymali już nakazy płatnicze z terminem płatności w lipcu.

Na **podatek gruntowy** ma być wypłacona pierwsza rata 100 % podwyżki, o ile nie została ona dotąd uiszczona, bądź odroczone na mo-y orzeczeń właściwych władz skarbowych.

Na **podatek przemysłowy** uiszczony być winny wpłaty miesięczne podatku od obrotu, osiągniętego w czerwcu r. b. Na tenże pod tek wniesiona być winna połowa dopłaty do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nie uiszczona do dnia 30 czerwca r. b.

Na **podatek dochodowy** winna być wpłacona najpóźniej do 24 lipca r. b. ¼ część podatku przypadającego od zeznanego dochodu na r. 1924 w tej samej wysokości, w jakiej była płatna pierwsza rata, której termin upłynął w dniu 24 czerwca.

Na **podatek majątkowy** do 10 lipca wpłacona być winna pierwsza rata, obliczona na podstawie zeznań, sprawdzonych przez komisje szacunkowe. (A. W.).

GIEŁDA LWOWSKA.

Na czas letni a to na miesiąc lipiec i sierpień znieśiono zebrania giełdy pieniężnej we środy. Iż się więc (2 bm.) zebrania giełdy nie będzie — odbywać się one będą odtąd we Lwowie tylko cztery razy tygodniowo, a to w poniedziałek, wtorek, czwartek i piątek.

Akcje niekotowane były wczoraj nieco silniejsze. Popyt większy przy słabej podaży. Obroty w kilku gatunkach papierów. Akcje kotowane naogół lekko zwyżkowe. Najwydatniej poprawiły się kursa Browary, które zakończyły 7.35. Nadto większe transakcje y Chodorowskich, Banku Przemysłowym. Podaż niewielka. Tendencja niejednolita. Usposobienie lekko ożywione.

OBROTY W AKCJACH.

Browary 7.25, 7.20, 7.15, 7.35, Chodorów 3.60, 3.40, 3.35, 3.33, 3.40, 3.60. Chybie 3.65. Cegielski 0.45, Bk. Hipoteczny 0.43 i pół, 0.43, 0.43, 0.44. Siersza Górnicza 3.60. T. P. G. 2.28. Tespy 2.85, 2.85. Zieleniewski 6.60, 6.55. Ćmielów 0.52. Oikos 1.65. Parowozy 0.35.

Niekotowane: Bank Ziemian (100) 0.09, (500) 0.07, (1000) 0.06. Foresta 0.42. Gazy 10.75, 11.—, 10.90. Gazy zachodnie 1.93, 1.95, 2.—. Gazociąg 0.16, 0.16½. Gazolina 0.95, 0.93, 0.95. Jaworzno (100) 12.25, (drobne) 13.30, 13.50. Węglówki 0.03.

Obroty prywatne po za giełdą były wczoraj ożywione.

Dolary ameryk. 5.22 do 5.22½ gr.; dolary kanadyjskie 4.95 do 4.96 gr.; korony czeskie 0.00 do 0.00 gr.; leje 2¼ do 2 trzy czwarte gr.; franki franc. 19 do 19½ gr.; franki szwajc. 90 do 92 gr.; funty szterl. 21.80 do 22.00.

Złoto: 20 kor. 22.20 do 22.30 gr.; 20 frank. 21.50 do 21.70 gr.; 20 mark. 24.20 do 24.5 gr.; 10 rubli 26.60 do 26.70 gr.

Srebro: kor. austr. 39 do 40 gr.; 5 kor. austr. 1.96 do 2.05 gr.; guldeny austr. 98 do 1.03 gr.; ruble 1.76 do 1.78 gr.; kopiejki za rubel 67 do 68 gr.

KURSA ZBOŻOWE.

Pszenica krajowa 73/74 ex 1923 20.—. Żyto małopolskie 68/69 ex 1923 11.50. Żyto małopolskie 65/66 9.60. Jęczmień małop. browarniany 10.75. Jęczmień małopolski pastewny 9.25. Owies małopolski 44/45 ex 1923 12.—. *) (Ceny rozumieją się w złotych za 100 kg bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.) *) Ceny szacunkowe bez transportu.

AKCJE GIEŁDY KRAKOWSKIEJ.

Przemysłowy 0.22, Małopolski 0.00, Zw. Sp. Zarobkowych 3.6, Ziemski Kred. 0.00. Tohan 0.22, Pharma 0.60, Impex 0.00, Rolniccy 0.00, Ćmielów 0.52, Zieleniewski 6.80, Cegielski 0.52, Parowozy 0.30, Trzeb. żelazo 0.50, Górka 10.00, Siersza gór. 3.65, Siersza elektr. 0.00, Tepege 2.20, Nafta 0.35, Pokucie 0.00, Krakus 0.75, Chodorów 3.30, Strug 0.80, Niemojowski 0.50, Piaseccy 0.00, Jaworzno dr. 00.00 (00) — 15.—, 00.00, Lokomotywy 0.00, Len 0.00, Nafta w Kr. 0.00, Azot 0.00, Węglówki 0.00, Glob 0.00, Nobel 0.00. Gazy wsch. 00.00, Gazy zachodnie 2.20, Chybie 0.00, Żeluga 0.00, Trzebinia mydło 0.00, Oikos 0.00. Synd. koszyk 0.00, Pocisk 0.90. Tendencja utrzymana. (A. W.).

KURJER EKONOMICZNY

Lwów, 1. lipca.

+ **Wystawa polska w Konstantynopolu**, mająca się odbyć w czasie między 12 września a 3. października zapowiada się jaknajlepiej. Do komi-

AKCJE GIELDY WARSZAWSKIEJ.

B. Dyskont. warsz. 0,00, B. dla Handlu i przem. 1,60, B. Kredytowy warsz. 1,15, B. Handlowy warsz. 5,00, Przemysł. Polskich 0,00, Przemysłowy warsz. 0,00, B. Handl. Poznań 0,00, B. Przemysł. Lwów 0,00, B. Zw. Sp. Zarob. 4,05, B. Zachodni 1,55, B. Zw. Ziemian 0,30, Cera 0,00, Tespy 0,00, Kijewski 0,00, Puls 0,00, Welt 0,18, Wilt 0,00, Elektryczność 1,30, Pol. tow. elektr. 0,20, Cho. dorów 3,70, Czersk 0,00, Częstocice 1,65, Gosławice 1,70, Michałów 0,45, Cukier 3,15, Węgiel 3,30, Pol. Nafta 0,45, Brugger 0,00, Nobel 1,50, Cegielski 0,53, Modrzejów d. 0,0, 4,15, Norblin 0,41, Ostrowieckie 5,75, Parowozy 0,30, Pocisk 1,50, Rohn 0,30, 0,00, Starachowice 2,14, Ursus 1,05, Zieleniewski 0,00, Zawiercie 33,00, Żyrardów 50,00, Borkowski 0,90, Syndykat Rol. 2,50, Pol. Lloyd 0,00, Cmielów 0,65, Habermusch 4,80, Spiess 0,90, Siła Światła 0,45, Firley 0,40, Łazy 0,14, Drzewo 0,00, Przem. leśny 0,00, Lilpop 0,45, Belcol 0,00, Hurt 0,00, Jabikowski 0,19, Transp. i Żegluga 0,24, Filtzner 3,90, Rudzki 1,04, 0,00, Konopie 0,00, Strem 00,00, Zgierz 2,00, Pustelnik 0,00, Lenartowicz 0,00, Orthwein 0,30, Klucze 0,00, Tepege 0,00, Ostrowiec 0,00, Spirytus 1,25, Zach. tow. 0,00, Tehate 0,00, Lombardi 0,00. Tendencja słaba. (A. W.).

GIELDA GDAŃSKA.

Warszawa 111,47—112,03. Złoty 111,72—112,23. N. Jork 5, 7843-5, 8132. Londyn 00,00. Paryż 00,00-00,00. Szwajcaria 000,00-000,00, Holandia 000,00-000,00. (AW).

Kursa walut Kurjer Lwowski Nr. 150	Lwów 1 lipca	Warszawa 1 lipca	Zurych 1 lipca
D e w i z y			
100 złotych	—	— 00 —	109,00
1 funt ang.	—	22 36	24 33
100 frs franc.	—	27 09	29 70
100 fr. szwaj.	—	92 17	100 00
100 fr. belg.	—	23 65	25 95
100 K czesk.	—	15 23	16 52 1/2
100 K węg.	—	0 00	0 00
100 K austr.	—	0,00730	0,079 11/32
100 M niem.	—	00000	0 000
1 Dolar am.	—	5 18 1/2	5 62 7/8
100 Lir wł.	0 00—0 00	22 36	24 25 1/4
100 Lei rum.	00 00	0 00	0 00
100 guld. hol.	—	195 00	210 5 8
100 K norw.	—	—	00 00
100 K duńsk.	—	—	00 00
100 K szw.	—	00 00	000 00
Hiszpanja	—	—	00 00
Belgrad	—	—	0 00
Pożycz. złota	—	7 10	—
Poż. dolar.	—	2 35	—
Bony złote	—	0 77	—
Miljonówka	—	0 58	—
		(AW)	(AW)

NADESŁANE.

K O N K U R S

Towarzystwo Śpiewackie „Lwowski Chór Akademicki” z okazji 25-letniego jubileuszu Twa, rozpisuje konkurs na utwór wokalny na 4 głosy chór męski a capella.

Warunki: 1) utwór ma być treści poważnej świeckiej lub religijnej, 2) dotychczas nie wydany, nieogłoszony i niewykonany, 3) wykonanie utworu nie może trwać ponad 10 minut.

Skład jury i wysokość trzech nagród zostaną w najbliższym czasie podane do wiadomości. Termin końcowy do nadsyłania utworów umija z dniem 15. września br. Utwory zaopatrzone godłem należy nadsyłać pod adresem: Lwowski Chór Akademicki na ręce p. Władysława Starzeckiego Lwów ul. Reja 6. II. p. 6661

Z działalności Miejskiej Kasy Chorych we Lwowie.

Rada Kasy chorych m. Lwowa odbyła dnia 21 czerwca br. VIII. posiedzenie pod przewodnictwem wiceprezesa Rady p. Węglowskiego. Z przedłożonego sprawozdania kasowego zasługuje na szczególną uwagę, że świadczenia w gotówce za czas od 1 stycznia do 31 maja wynosiły 331 miliardów 907 milionów. Pomoc lekarska kosztowała 223 miliardów, za leki wypłacono 159 miliardów, koszt leczenia w szpitalu 15 miliardów, druki i potrzeby biurowe 44 miliardów, płaca personelu 121 miliardów. Koszt administracji wynosiły za ten czas 8,4 prc. W kasie chorych leczono 51.019 chorych. U specjalistów 27.364, recept wydano 67.485. Szkieł wydano 1.763, protez zębnych 278. W sanatorium w Hołosku leczono 27 osób, w Tow. walki z gruźlicą 148 osób. W sanatorium w Szkle leczono w pierwszym miesiącu 50 osób. Na sezon letni 1924 wobec tego, że oddany będzie do użytku nowy pawilon wyszły się do 300 chorych. Wkładki w kasie chorych m. Lwowa obliczono od zarobku dziennego 6 złp. wtedy gdy warszawska Kasa

ma gra ićę podniesioną 30 złp. Lwowska Kasa która ustawicznie zagrażała bramce Węgrów w szeregu dobrze przeprowadzonych ataków. Jak zwykle jednak skutkiem braku celności w strzałach u napastników „Cracovii” jak i nie mniej dzięki systemowi gry Węgrów, którzy w groźnych momentach „murowali” bramkę, „Cracovia” nie wyzyskała dogodnych pozycji.

Bramka „Cracovii” była bardzo słabo zabezpieczona. Na miejsce chorego Przeworskiego stanął młody „adept” z III. drużyny „Cracovii”, niepewny i nieorientujący się w groźnych momentach. Ponieważ nadto i linia obrony nie bardzo była „dysponowana” nie więc dziwnego, że Węgrzy mieli łatwy dostęp do pola podbramkowego „Cracovii” i sytuację tę należycie wykorzystywali, tem więcej, iż sędzia wcale nie hamował ich „faulów” i nie widział częstych „ofsajdów”. — W stronę sędziego i niefortunnego bramkarza szedł więc często „groźny pomruk” niezadowolona. Sędziował p. Rutkowski, — jak już zaznaczyłem — nieudolnie. Spotkanie „Torekwesu” z „Jutrzenką” było mniej ciekawe. Aczkolwiek drużyna węgierska wystąpiła z 4-ma graczami rezerwowymi, jednak miała stałą przewagę nad słabo grającą drużyną „Jutrzenki”. — le-sław —

Piłka nożna.

Mistrz Danii we Lwowie. Dzięki zabiegom LKS „Pogoń” przyjeżdża do Polski poraz pierwszy mistrz Danii „Akademisk Boldklub” (Kopenhaga), który rozegra jeden mecz w dniu 7 lipca z mistrzem Polski oraz mecz z „Wisłą” w dniu 9 lipca w Krakowie. — Mistrz Danii wystąpi z ośmioma graczami reprezentacyjnymi Danii. — Bądźcie szczególnie tego atrakcyjnego spotkania, po dajcie atłasze.

Wielki turniej footballowy. Staraniem Z. K. S. i L. K. S. Czarni odbędzie się 5 i 6 lipca w parku Czarnych, wielki turniej footballowy z następującym programem: sobota 5 lipca godzina 4.15 popołudniu reprezentacja Bielska—Hasmonea, godzina 6 popoł. Rudolfshügel Wiedeń—Czarni. Niedziela: godzina 4.15 popoł. reprezentacja Bielska—Czarni, godzina 6 popoł. Rudolfshügel—Hasmonea. — Bilety na powyższy turniej do nabycia w sekretariacie klubu Czarnych Rutowskiego 8, i Hasmonei Jachowicza 22 od środy od 6—8 wieczorem, jakoteż w księgarni akademickiej przy pl. Marjackim i w firmie „Karbo” Kopernika 19 przez cały dzień.

Wycieczka w Bieszczady. Oddział Lwowski Peiskiego Towarzystwa Tatrzńskiego, urządza w sobotę 5 b. m. wycieczkę w Bieszczady Zachodnie na Halicz (1335 m.), Krzemień (1335 m.) i Bukowe Berdo (1313 m.) z wyjściem z Sokolik koło Sianek. Wyjazd ze Lwowa w sobotę 5 b. m. o godz. 14.05. Powrót do Lwowa w poniedziałek o godz. 10.05. Zgłoszenia i informacje w sklepie Krawiański i Czołowski pl. Marjacki 8 do piątku godzina 18.

OLIMPIADA.

Kolonja polska w Grecji na Olimpiade.

Z inicjatywy p. inż. Zygmunta Jankowskiego korespondenta Sportowca Toruńskiego w Atenach, tamtejsza kolonia polska zrobiła składkę na fundusz PKJO, dnia 4 czerwca b. r., która dała ogółem 290 drachm. Pieniądze po przemienieniu na franki franc. w sumie 90 fr. przesłano do Filii Redakcji Sportowca we Lwowie na ręce p. Jurkiewicza, który też kwotę tę przekazał wprost do PKJO w Warszawie. Rodakom naszym w Grecji składamy tą drogą — za zrozumienie znaczenia ekspedycji polskiej — najserdeczniejsze podziękowanie. Oby czyn kolonii polskiej w Atenach znalazł licznych naśladowców.

(.) Zawody szermiercze na Olimpiadzie. W zawodach szermierczych na florety Włochy pobili Austrię 13:3. Francja—Dania 14:1. Belgia—Argentyna 8:8 (zwycięstwo przyznano Belgii ze względu na mniejszą ilość dotknięć). Węgry—Szwajcaria 9:7. Dania—St. Zjednoczone 9:7. Włochy—Węgry 16:0. Szwajcaria—Austria 10:6. Argentyna—Anglia 11:5.

(.) Olimpiada piłkarska przyniosła ogółem zysku 1.798.751 franków francuskich. Sam finał dał dochodu brutto 516.175 fr. fr.

Zapiski.

— „Skaut”. Nadesłano nam do redakcji trzy ostatnie numery „Skauta”, czasopisma polskiej młodzieży harcerskiej. Przerzucamy kartki tego sympatycznego już z górą lat dziesięć istniejącego organu polskiego harcerstwa. Treść pełna interesującego materiału, dotyczącego poszczególnych dziedzin życia skautów. Obok artykułów informacyjnych zwrócić uwagę o podkładzie krytyczno-refleksyjnym. W tym dziale spotyka się wiele objawów jakowejś tęsknoty, szukania dróg, zauważyć również można w niektórych uwagach błyski humanizmu, zmatowanego jednak barwą refleksyjną. „Skaut” godny jest jak najszerzego rozpoznania się wśród młodzieży. Adres redakcji i administracji Lwów, ul. Kopernika 20 III. p.

Sport.

TÖREKWES — JUTRZENKA 4 : 1, TÖREKWES CRACOVIA 3 : 2.

(Od naszego korespondenta.)

Kraków, 30 czerwca.

Pobyt Torekwesu w Krakowie stał się dla szym etapem zwycięstw węgierskiej drużyny nad drużynami polskimi. O ile jednak wynik spotkania z „Jutrzenką” odpowiadał istotnemu przebiegowi gry, o tyle wynik spotkania z „Cracovią” i uzyskanie zwycięstwa stały się rzeczą przypadku, i nie odzwierciedliły faktycznego stanu. Choć bowiem Węgrzy pokazywali niekiedy piękną technikę i doskonały start do piłki — na ogół jednak pozostawali pod przewagą „Cracovii”.

Tabele walutowe

zawierające pełne zestawienie kursu walut Belgja, Budapeszt, Bukareszt, Holandia, Chrystiania, Helsingsfors, Kopenhaga, Londyn, Nowy Jork, Paryż, Praga, Szwajcaria, Sztokholm, Wiedeń, Włochy i frank (złoty) podług notowań warszawskiej giełdy pieniężnej w styczniu, lutym i marcu 1924, są do nabycia w lwowskim oddziale „Agencji Wschodniej, we Lwowie” ul. Długosza 31. Cena tabeli 2 zł. p. Poprzednio wyszły 4 tabele walutowe a to: 1) 1919-1920 2) 1921, 3) 1922 4) 1923. Wszystkie te tabele zawierają zestawienie kursu dolarów funta szterlingów i franka szwajcarskiego. Cena tabeli 2 zł. p. Cena wszystkich 5 tabel walutowych wynosi razem 10 zł. p. Z prośby wyciń pieniądze przesyłać należy przekazami pocztowymi.

Kopernika 23!!!

163 1

Kilimy Gliniańskie w wielkim wyborze oraz WYROBY KOSZYKARSKIE

MEBLE salonowe, werandowe, łóżeczka, bujaki, fotele, kanapy, kosze podróżne i stojaki na kwiaty. WALIZY, leżaki, KASETY rajkowe i rzeźbione polecą hurtownie i częściowo. BRACIA HEGEDÜSS firma chrześcijańska, Lwów, **Kopernika 23.** filja — własna Kętrzyńskiego 11. Halicka 5. — Rudnik n. Sanem. —

Czas odnowić przedpłatę!

Prosimy uprzejmie o jak najrychlejsze nadesłanie prenumeraty

na **LIPIEC 1924.**

wraz z ewentualną zaległością celem uregulowania nakładu

Cena prenumeraty „Kurjera Lwowskiego” wynosi miesięcznie:

We Lwowie

do odbierania w administracji „KURJERA LWOWSK.” 3 zł 30 gr
Kwartalnie 9 „ 40 „

We Lwowie z odnośnikiem

do domu 3 zł 60 gr
Kwartalnie 10 „ 20 „

Z przesyłką pocztową w całej

Polsce 3 zł 60 gr
Kwartalnie 10 „ 20 „

Zagranicą 5 zł 50 gr

Kwartalnie 15 „ 50 „

Cena pojedyncz. numeru **15 gr.**

Na dworcach kolejowych **17 gr.**

L. M. 32718/24/V.

Obwieszczenie.

Magistrat król. stoł. miasta Lwowa podaje do powszechnej wiadomości wynik w dniach 13. i 14. kwietnia 1924 wyborów ponownych asesorów i ich zastępców do Sądu przemysłowego we Lwowie, tudzież asesorów do Sądu odwoławczego.

A. Z ciała wyborczego robotników, wybrani z grupy I. a) asesorami Sądu przemysłowego. 1) Magu a Adam, elektromonter, 2) Pawluk Piotr, blacharz, 3) Drozd Teofil blacharz, 4) Romanów Władysław tokarz, 5) Lesiak Adam, ślusarz, 6) Baran Michał blacharz, 7) Gabrjel Kazimierz, odlewacz, 8) Pieniaga Michał spawacz, 9) Parczyk Stefan mechanik, 10) Węglowski Michał tokarz, b) zastępcami asesorów Sądu przemysłowego 1) Dorota Michał ślusarz, 2) Duban Mikołaj rusznikarz, 3) Stec Emil ślusarz, 4) Sońnicki Stanisław ślusarz, 5) Malinowski Władysław palacz, 6) Litwiński Stanisław ślusarz. c) asesorami Sądu przemysłowego odwoławczego 1) Feliks Michał tokarz, 2) Petruszewski Stanisław blacharz, wybrani z grupy V. a) asesorami Sądu przemysłowego 1) Lieberman Leon robotnik piekarski, 2) Ruppenthal Karol kelner, 3) Wiener Samuel piekarz, 4) Bicz Jan robotnik piekarski, 5) Hatan Józef robotnik piekarski, 6) Gogos Józef kelner, 7) Indyk Gustaw, 8) Dutka Stefan, 9) Rudek Jan, 10) Panasiuk Michał robotnik piekarski. b) zastępcami asesorów Sądu przemysłowego. 1) Theiman Maurycy kelner, 2) Fleischman Maurycy kelner, 3) Finder Dawid kelner, 4) Winkler Jędrzej kelner, 5) Horn Eliasz piekarz, 6) Kirsinger Stanisław, c) asesorami Sądu przemysłowego odwoławczego 1) Hell Franciszek kelner, 2) Bogusławski Stefan piekarz, wybrani z grupy VI. a) asesorami Sądu przemysłowego 1) Grosiewski Aleksander pom. handl., b) zastępcami asesorów Sądu przemysłowego, 1) Berezowski Marjan pom. handl., 2) Bachtig Franciszek pom. handl. c) asesorami Sądu przemysłowego odwoławczego, 1) Hipolit Weisgerber, wybrani z grupy VII. a) asesorami Sądu przemysłowego, 1) Klamut Stanisław pom. handl. 2) Hagel Leon pom. handl., 3) Pawlik Aleksander pom. handl., 4) Stępień Wiktor pom. handl., 5) Sobicki Albert pom. handl., b) zastępcami asesorów Sądu przemysłowego 1) Kuczamer Leon pom. handl., 2) Marczyński Mieczysław pom. handl., c) asesorami Sądu przem. odwoławczego, 1) Duński Józef pom. handl., 2) Piotrowski Franciszek pom. handl., 3) Preidl Eugenjusz pom. handl., 4) Seker Emil pom. handl.

B. Z ciała wyborczego przedsiębiorców wybrani z grupy I. a) asesorami Sądu przemysłowego 1) Szmin-da Antoni ślusarz, 2) Wanke Leonard mechanik, 3) Bendel Marjan blacharz, b) zastępcami asesorów Sądu przemysłowego 1) Ekes Adolf elektr., 2) Domiczek Karol elektrotech., 3) Bach Abraham blacharz, 4) Koch Mendel blacharz, 5) Bukartyk Stanisław blacharz, c) asesorem z Sądu przem. odwoławczego, 1) Pammer Gustaw ślusarz, wybrani z grupy II. a) asesorami Sądu przemysłowego, 1) Kustanowicz Michał budowniczy, 2) Schlechter Jakob malarz, 3) Säbel Leon lakiernik, 4) Nowosad Michał lakiernik, 5) Galicki Feliks malarz, 6) Turkowski Karol budowniczy, 7) Szpondrowski Maksymilian majster ciesielski, 8) Perier Henryk kamieniarz, b) zastępcami asesorów Sądu przemysłowego, 1) Schulz Władysław malarz, 2) Krzywoszyński Jan majster murarski, 3) Breyvogel Henryk majster ciesielski 4) Grabowski Franciszek majster murarski, 5) Altschüller Psache stolarz, 6) Kay Henryk malarz, c) asesorami Sądu odwoławczego 1) Peiss Leopold budown., 2) Muszyński Władysław majster murarski, wybrani z grupy III. a) asesorem Sądu przemysłowego 1) Kaczorowski Stefan szewc, b) zastępcami asesorów Sądu przemysłowego, 1) Litwin Karol szewc, 2) Stankiewicz Stan. krawiec, 3) Kuźmiński Andrzej kuśnierz, c) asesorem Sądu przemysłowego odwoławczego 1) Florsch Jan szewc, wybrani z grupy V. a) asesorami Sądu przemysłowego, 1) Jaworek Tomasz piekarz, 2) Hagler Leon piekarz, b) zastępcą asesora Sądu przemysłowego 1) Opat Emil piekarz.

Magistrat król. stoł. miasta Lwowa.

We Lwowie, dnia 12. czerwca 1924.

Neuman m. p. Burmistrz m.

W centrali Pończoch Pfau RYNEK 19.

najtaniej, bo wchód przez sień. 6283

WAGI ZBOŻOWE

pierwszorzędných fabryk-tów zagranicznych

poleca firma

LEON APPEL i Ska

Lwów, Legionów 1.

Tel. 458.

1596

20% o taniej Łóżka

kanapki do składania, otomany, wkłady i poduszki rozharowe, firanki, kapy chodniki, dywany, materje meblowe, drelichy ceraty linoleum poleca hurtownie detalicznie **E. KÖRENBLIT** Lwów, ul. Brajerowska 4. 6255

Nauka i wychowanie

Wpisy na Kursa maturalne i seminarjalne, rozpoczynające się we wrześniu, przyjmują do 5. lipca, Instytut „Ecole Reforme” Lwów, Pańska 14. Na szczegółowy bezpłatny prospekt dołączyć znaczek pocztowy. 6496

Nauka pisania na maszynach różnych systemów. Dokładne wyuczenie pod fachowem kierownictwem. Wpisy w miarę miejsc wolnych. Ecole Reforme Pańska 14. 6496

Szenklówna. Piekarska 44. Przygotowanie do kwalifikacji, ewentualnie i do matury seminarjalnej, znakomite przerobienie nowych programów. Przeszło 1000 aprobowanych. 6649

Szkoła muzyczna Marii Łazowskiej, ul. 15, p. II., przyjmuje zgłoszenia na czas wakacji. 6662

Posady i prace.

Zdolny pracowity i rutynowany buchalter korespondent polsko-niemiecki, poszukuje posady buchaltera, kasjera, kontrolora etc. Zgłoszenia Biuro Sokołowskiego Lwów, Jagiellońska 7. pod „samodzielną”. 6639

Różne.

Inserujcie się

W „KURJERZE”
: : : LWOWSKIM

Kupno i sprzedaż.

Szyny

używ. prof. 65 i 70 mm luzne i w ramach montowane

Zwrotnice
Tarcze obrotowe
Wywrotki 3/4 cbm.
Traki leśne
Wózki do wozenia torfu.

wszystko na tor
matokolejowy
6,0 mm rozp. 6640

sprowadza w stanie do nacychmiastowego użytku Biuro Handlowe Ignacy Radoszewski, Bydgoszcz Jagiellońska 35-e, telefon 1319 6659

Walki

AUTOMATYCZNE

do okien
oraz kompletne

stopy płóciennę poleca Fabryka S. FREUNDLICH A Lwów, Kazimierzowska 14.

Bösendorfera koncertowy, płyta pancerna, prawdziwie kupującemu sprzedam korzystnie. Kopernika 26 parter. Skleniarski. 6636

Fortepian lub pianino każdej jakości kupię nacychmiast. Zgłoszenia Admin. „Wieku” pod „Silna waluta”. 6640

Morele, pomidory, wiśnie, melony etc. wysyła z własnych sadów hurtownie i detalicznie E. Zielińska Zaleszczyki ul. Rzeźnicka 6545

BECZKI DĘBOWE

używane (ze spirytusu) różnych wielkości, w dobrym stanie do nabycia u firmy

J. A. Baczewski

LWÓW, Zniesienie. 6634

KARLSBAD

Źródła lecznicze i kąpiele wypróbowane w ciągu kilku wieków przy chorobach żołądka, kiszek, wątroby, nerek, pęcherza żółciowego, podagry, djabetes i t. d. Koszty utrzymania (mieszkanie i odżywianie) dziennie od 45 kć wzwyż. Cena pokoiów od 10 kć wzwyż dziennie.

Prospekty, spis mieszkań i informacji przez Kurant Karlsbad. 6336